

Stjernen.

P. Ebbeson, Redaktør

Alt Bladet vedkommende (saafom: Indsendelser, Adressforandringer o. s. v. adresseret „Stjernen“ Dannebrog, Nebraska.)

Penge kan sendes i „Money Orders“, Post Note, Bank-Note eller i Registrede Breve.

For 4-uge der sendes i løse Breve kan Udgiveren ikke være ansvarlig.

„STJERNENS“ AGENTER.

„Stjernen“ kan bestilles hos efternævnte Herrer, der som vore Agenter er bemyndigede til at modtage og forrette for Abonnementspenge.

- G. S. Christensen, Fremont, Neb.
- N. R. Hansen, Cedar Rapids, Iowa.
- Chr. Johnson, Minden, Neb.
- R. Christensen, Clarion, Kan.
- G. S. Grunberg, Hampton, Neb.
- D. C. Hobbs, Deerfield, Dane Co., Wis.
- P. Paulsen, N. B. Depot, Genesee, Wyo.
- Carl Knudsen, Danen, Vancouver Co., Neb.
- W. M. Bager, Akron, Colo.
- A. R. Spangberg, Room 50, N. E. & S. W. 5th, Loveta, Kan.
- Jens Jensen, 1907, 27 Ave. & Burbette St., Omaha, Neb.
- Albert Christensen, Thurman, Arapahoe Co., Colo.
- A. B. Johnson, 816 16. Ave., Council Bluffs, Iowa.

Vedkommende eller manglende Eksemplarer faas ved Agenterne naar Høvedende beromfer til.

Hr. C. M. Pedersen er rejsende Agent for „Stjernen“, og som saadan bemyndiget til at modtage og kvittere for Abonnementspenge.

Peter Ebbeson, Udg.

„Udverdens Svogerfader“ er en Titel, som Kong Christian af Danmark er paa gode Veje til at fortjene sig. I hvert Fald kan det foreløbig gaa an at betragte ham som Europas Svogerfader. Den danske Kongefamilie har giftet sig ind i andre europæiske Kongehuse paa en Maade, der paa det stærke anbefaler den danske Kongefamilies Hoved som Giftemaalsmægler. Han har indtil Dato bragt sig i Slægtskabsforhold med Rusland, England, Grækenland, Norge og Sverige. Ved Familienes paa Fredensborg nylig blev den danske Kronprins' ældste Sø, Christian, forlovet med sin Kusine, Prinsessen af Wales' ældste Datter. Dette bekræfter end yderligere Slægtskabet med England, og mange lignende gode Ting kan endnu være i Referee. Den danske Kongefamilie fører et sandelig Liv, og Brynene har rent, sundt Blod i sig; maatte det er Grunden til, at det er saa efterspurgt ved epileptiske Hoffere.

Batgkampen i Nebraska.

Broady har endelig aflaaet Demokraternes Nominering. Det demokratiske Parti faar altsaa nu uden nogen Kandidat for Højesteretsdommer, og det sætter et nyt Præg paa Stillingen.

Demokraterne som Parti betragtet har opført at være blandt de levendes Tal; altsaa faar der kun tilbage to Partier: det independente og republikanske — med andet Ord, Antimonopolisme og Monopolisme.

Vædet for Højesteretsdommer ligger altsaa mellem Edgerton og Post. Kunnelad os klare Stillingen lidt. Paa Valgdagen i Aar bliver der ingen Snak om Republikaner og Demokrat, Soldatplundring og Tyrerform, Solvlos eller ingen Solvlos, men Spørgsmaalet vil ligge mellem en Monopol og en Anti-Monopol-Kandidat for Højesteretsdommer. Det er Sagen i hele sin Røgenhed.

Da Demokraterne — hvad bliver der da af dem? De rige, de prominente, de korporations-bundne Demokrater — „Forretningsmændene“ blandt dem — vil følge sit Hjertes Drift og gjøre hvad de vilde have gjort alligevel, og har gjort saa tit; den reformomsindende Menigmand, som ikke var i Partiet for Profiteers Skyld, vil støtte Folkets Kandidat.

Edgerton er Manden, der kan slaa Post og bryde Banen for Reform i Stats-hovedstaden. Han er en Mand med et plejfrigt hederligt Rygte og en stærk Karakter. Han er en erfaren Lovkyndig med gode juridiske Kundskaber og Duellighed. Han er den rette Mand for Anledningen, og det fejler sig ikke, at han bliver valgt.

Magthavernes Slagord.

„Ignoramus“ — „Anarkist“ — „Dummehed“ — ere de Tilte, hvormed de magthavende republikanske Politikere beære deres politiske Modstandere, Folkets Kandidater, i nærværende Valgkamp.

Det er hverken usædvanligt eller forunderligt; det har været saa til alle Tider og under enhver politisk Ordning,

hvor et Mindretal har høvet sig i Vejret paa Massernes Dumhed og Lachhed, og paa Basis af denne Dumhed har staltet og valtet et Lands, Stats eller Countys Anliggender efter eget godt Tykke, og til egen Forherligelse og Profit.

Magthaverne anse Folkets Masse for dumme og uvidende, og saa længe de ere Magthaver er det ganske vist ogsaa med god Grund, at de gjør det. Det er ganske naturligt, at denne

Ukuelighed om Folkets Karakter maa leje sig i den politiske Kandestøbers lønlige Tankegang, naar han faar og modtager dets forgubende Hyldest, eller ser dem slaa og hvæles om de fælle Stridsmænd, han kaster ubiblandt dem, eller med agte Nædsel kaste sig paa Næsen for de Julekæmpler, han stiller op. Meget selvfølgelig maa han faa en afgjort Dø

verbevisning om sin egen glimrende Mandsoverlegenhed, og Massernes taaløse Jorddummelse. Saavidt har han fuldstændig ret.

Men naar den politiske Vælfelse kommer over Masserne, naar Skællet falder fra deres Tjue, naar den længe slumrende Retfærdigheds Stemme bryder ud iblandt dem og forlanger klart og bestemt Hændelsen af Menigmands grundloshjemlede Rettigheder, og den magthavende Politiker faa i Støffelsens Næse la

der Munden løbe over med, hvad han ikke for har turdet sige højt: Ignoranter, Anarkister, Dummeheder, da tager han g y f e l i g t fejl, og stempler sig selv, som værende det, han tillægger andre.

Thi den Magthaver, som hverken kan eller vil tyde Tidens Tegn, og standhaft nævter at tilbagelevere paa Fortjænde den Magt, han en stakkert Tid nød, til Folket efter dette har udsvovet Selvfærdigheds Ruz, er en Ignoramus i Dets sørgeligste Betydning og en Anarkist af den mest foruroligende Type.

I denne skræklige Vildfarelse er det magthavende Parti i Staten Nebraska lidet. Det anser endnu Folket og dets Talsmand for uforbederlig tykhovede, fordi de i disse mange Aar er groet fast i den Døverbevisning, at de virkelig er det.

De er gaaet saavidt i sin fatale Illusion, at de ikke kan forsone sig med den ny Stilling. Derfor ved de ikke andet end at kalde Folket for en uvidende Hob, og dets Repræsentanter for sludumme Ignoranter. Joseph W. Edgerton, Folkets Kandidat for Højesteretsdommer, bliver i den kapitalistiske Presse afsbildet som et idiotisk Vesen, der er for uheldigelig for Sindsygeasylet og for usiel udgigt til at Jernbanerne skulde hobe ham! Saaledes gaar det i Staten, og se til, om ikke det samme Spil kommer til at gaa igjen her i Countiet. Hvad kan der være at sige om de independente Kandidater for County Embederne? Intet — aldeles intet. Det kan ikke siges at de ere Modere, eller Heltetue, Dagdrivere, Drukkenbolte, Fattiglemmer eller Folk, som har maalt Orkel Sams den fede Ko alle sine Dage, eller Folk som har gjort en saa komplet Jaks af sin egen private Forretning, at deres Medborgerne maa anbringe dem i en offentlig Stilling for at de kan have en Levesvej. Intet af dette kan siges om de independente Kandidater men noget i Kalder siges, og hvilket andet Valg har Magthaverne saa, end at vælge den gamle Metode, der saa ofte før har vist sig tjenlig, nemlig at udsjæle dem for en Hob Klodrianer, hvem det er særligt at betro Administrationen. Men Begrundelsen for, at de er Klodrianer, hvad er det? Ere de maatte dumme fordi de med Slid, Sparommelighed og Udruelighed gienem en lang Karriere har stabt sig et selvstændigt Hjem i det jomfruelige Vesten, og i flere Tilfælde Velskandskab og en sorgfri Alderdom, i Stedet for at ligge paa den lade Side og pleje bløde Hænder og spejde efter en magelig Plads i Samfundet? Ere de maatte dumme, fordi de ikke for længe siden ved Kneb, Ring-Kombinationer og ved at fylde Valgerne med Brændevin har søgt sig et Embede, i Stedet for at vente indtil Embedet søger dem? Ja meget, hvad der egentlig ikke er dumt, kan jo blive anset for dumt; man har endog saa hørt at en ærlig Mand var for dum til at bruge i et Embede. Men det bliver Valgerne Sag at afgjøre den 3dje November hvad der er Dumhed, og hvad der ikke er Dumhed.

Skulde der være Fare for at betro disse Mandkandidaterne af Frygt for at de ikke er kompetente? Vi tro det ikke. De ældre Valgere vil berimod med os erindre et Tilfælde, hvor Countiet led et stort Tab, fordi de ephsede i Embede en Mand, der var saa „intelligent“ og saa „kompetent“, at han kunde skrive falske Beklsler. Venar os for den Slags. Nej, den kompetence, vi over alt behøver i den offentlige Administration er Uerlighed! Mindre intrigant Videnstak og mere Uerlighed. Vi har ingen Skygge at lase paa vore Modpartiers Kandidater. Flere af dem tælles blandt vore bedste personlige Venner og ngyer

vor Agtelse som haderlige Mand; men vi protesterer imod den gangse Stik af fremmede Kompetence uden at parre den med Uerlighed, og at domme Uædthed uden at tage den sammen med Uerlighed. Vort Raad til Modpartiet er, ikke at hvide for stærkt paa sit Slagord, thi ved Valget vil Folket maatte udtrykke en ganske anden Mening om Dumhed, end hvad der hidtil har gaaet for den agte. Kompetence, Døvelse! Tænk efter. Hvormegen kompetence eller Døvelse i offentlige Affærer havde de hidtilværende Jndehavere af Embederne her i Countiet inden de første Gang blev valgt? Hvilken Succes havde de opnaaet ideres private Foretagender?

De independente Kandidater.

Overst paa Listen har vi vor Landsmand Ole Rielsen, Kandidat for Kasserer. At han er en flittig og ualmindelig jufsesfuld Farmer og en brav, veltalende og dygtig Mand, behøver vi ikke at sige dem, som har kendt ham i saa mange Aar og prøvet det tidlige Pioneer-Liv sammen med ham. Til dem, som ikke kende ham personligt, skal vi sige, at han er en Mand, der stæbe i Gjærning har været en Pryd for sin Nationalitet, og hvis han bliver valgt vil han sikkert lægge al den Jlid og Zhardtighed ind paa Varetagelsen af sit Embede, som han har lagt for Dagen i sin private Stilling. Han er en af vore ældste Setlere.

G. Vincent Svoboda, Kandidat for Clerk, er Bohmernes mest fremtrædende Mand i Howard County, og vil blive hædret med sine Landsmænds Støtte i den forelaende Valgkamp. Han er en Mand, der har nydt end god Uddannelse og har langt større Kjendskab til amerikanske Forhold, en vi er vant til at tiltro Behjærne i Besiddelse af.

Han er for Tiden Sekretær for County-Alliansen. Han er ligeledes en Farmer, hvis arm giver Bevis for, at han ikke er bange for at røre sig til Markarbejde.

Kandidaten for Sheriff, Wallace Kendall, tilhører en Slægt, der udmærker sig ved stor Begavelse. Ulig de dem yngre af Brødrene har Wallace, som vistnok er den ældste, aldrig søgt Udre eller Forbed paa den politiske Bane, men har i snart en Snes Aar i al Stilhed passet sin Farm ost for St. Paul, og ligesom for de andre Kandidaters Vedkommende, som Nominationen usagt til ham. Han er gammel Soldat og en Mand, der nok vil kunne fortælle hvad det var Blaatjernerne blodtefor nede paa Sydens Valpladser.

En anden ærværdig Farmer og fremværende Veteran i Jædelandses Tjeneste er Hon. J. J. Norton, Kandidaten for Dommer. Begaaet med en sund Forstand, en skarp Dommekraft, en livslang Erfaring og rige Kundskaber kunde Valget for denne vigtige Plads vist neppe have faldet paa en bedre.

A. J. Henry, Kandidaten for „Clerk of Court“, er en af Jædelandses ældste og bedste Farmere og en gammel Kæmpe i Partiet, der har vundet alle for sig ved sin oprigtige og pligttro Sværtben. Han vil blive en god og samvittighedsfuld Embedsmand.

En af Egnens mest erfarne og fremragende Lærere er J. T. Parker, Kandidat for Stolefuldendentent. Vi har gennemlæst 10 a 12 tofende Anefsalinger fra Kredse i forskellige Dele af Amerika, hvor han har arbejdet i Lærerskaldet. Han holder et først grade certifikate med god Karakter. Parker bliver ingen Grøntkilling i Pladsen; thi han har tidligere fungeret som County-Superintendent i det County i Statens Maine, hvor han er født.

C. A. Whitney, Kandidaten for Commisnar, er en ældre erfaren Mand med god Indsigt i offentlige Anliggender. Han har betydelig Talent som Taler, og er altid rede til at staa frem og udtale en intelligent Mening i en Forsamling. Han er Farmer i Cotesfield Precinct.

R. Wilcox for Surveyor er en gammel veltalende Mechanikus og Opfinner. Han er nylig engageret til at foreslaa Driften af Dannebrog Dampmølle.

Noah Baxter for Coroner er Farmer og Frøveler i St. Paul Precinct.

Det independente Tildet er i alle Henseende et mere folkeligt Tildet end de gamle Partiers, dets Kandidater repræsenterer hele Countiet og ikke blot St. Paul, de er Mand, der har bidraget til at slaa Howard Countys Kultur og Velfærd, og de er selvstevne til Valg.

Politikens Gang i Nebraska.

Nu, da Demokraternes Kandidat for Højesteretsdommer har tallet af, ser det ud til, at den store Masse af de demo-

kratiste Valgere vil støttes om Edgerton, en Omstændighed, der vil betyde hans Valg med en overvædende Majoritet. Det er endnu ikke ganske afgjort at den demokratiske Valg'omite ikke sætter nogen i hans Plads; men det er neppe sandsynligt. Nogle af Lederne er bange for, at det vil bringe uundgaaelige Døsløsning over Partiet, hvis ikke Bakansen bliver udfyldt; men hvad nytter det os udfylde den, det bliver dog nærmest kun en Formssag. Paa den anden Side er der mange Demokrater, som ønsker at se Edgerton endosseret af den demokratiske Valgkomite, og en Mængde indsigelsesfærdige Demokrater, saadanne, som har personlig Indsydelse og Værd, har allerede „smidt Frakten“ — politisk sagt — og arbejder af alle Kræfter for Edgerton. Kongressmand Bryan er begejstret for Edgerton, og vil holde Valgtaler for ham, bare den demokratiske Komite vil lade Broadys Plads staa blank.

World-Herald, det ledende Oppositionsblad i Nebraska, støtter Mr. Edgerton oprigtigt og energisk, hvilket det egentlig indirekte ogsaa gjorde for Broadys Tilbagetog. Bladet hævder at det gjælder et Krafttag mellem Jernbanes og Anti-Jernbanes-Elementerne i Nebraska, og at Edgerton derfor bør vælges med en Majoritet, der vil afgjøre tydeligt, om Staten regjeres af Jernbanerne eller af Folket.

Lincoln Herald, et prominent demokratisk Dagblad i Hovedstaden, erklærede sig i Jædelandses Edgerton. Bladet siger: „Demokraterne i Staten var enstemmigt inde for Broady, fordi de troede sikkert, at han kunde været valgt, i Fald enten Cobb eller Keefe var bleven nomineret af den republikanske Konvention. Men ved Polis Nominat on er Republikanerne gjenforenede, og Broady kunde ikke blive valgt. Derfor er det glade for, at han har trukket sig tilbage, saa de kan faa Anledning til at fremme for og hjælpe til at vælge Edgerton. Alle Demokrater kan fremme for Edgerton, idet han repræsenterer et af Demokraties Grundprinciper, nemlig Anti-Monopoli. Det klogeste for Komiteen at gjøre er at endosser Edgerton; ved at gjøre dette viser den sig tro imod Nebraska's demokratiske Stemning og vil vælge den independent Kandidat med mindst 50,000 Stemmerkerbe, en Lavine, magtig nok til at knuse den sidste Livsgnist ud af det Parti, der i sin Forhærdelse bebliver at forsvare Beskæftigstolden, Monopolerne og adskillige andre stugge Ting.“

De to nævnte Blade vil blive en magtig Indsydelse til Gunst for Edgerton.

Repræsentant Moan fra Dakota County havde endog inden Broady trak sig tilbage erklæret sig for Edgerton, da han anfaa det for Spild af Stemmer at støtte Broady, som ingen Udbygt havde for Valg. Demokraterne i Grand Island vil næsten alle som en Mand stemme for Edgerton, selv om Komiteen sætter en ny Mand op. Hastings' Demokrat er af samme Sind. Dr. Bear i Norfolk, som i Jædelandses demokratisk Kandidat for ice-Guvernør, foreslaar, at Valgkomiteen skal lade Pladsen for demokratisk Kandidat for Højesteretsdommer staa blank, men anbefale Edgerton.

Saaledes er Stillingen nu. Demokraternes Flertal er stemte for at slutte sig til Independenterne for at gjøre Raal paa det fælles Jænde—Republikanerne. Nu skal Demokraterne ingenlunde tildelles mere Ros for denne prisværdige Beslutning, end de fortjene. Derses stærke Motiv er jo nok Egeninteressen og Selvopholdelsesdriften. General Bisquan, en af de ledende Demokrater i Lincoln røbede noget af dette, da han sagde: „Det vilde være klogt gjort af den demokratiske Komite at endosser Edgerton, thi da vilde det demokratiske Parti faa Del i Gæren af hans Valg.“

Men lige meget, Demokraterne skal have Gæren for, at de kan tyde Tidens Tegn og mærke fra hvilken Kant Vinden blæser.

Senere: — Den demokratiske Valgkomite for Staten holdt i Mandags Aftes et Møde i Omaha, for at forhandle om, hvad der var at gjøre ved det hovedløse Tildet, og Resultatet blev som man havde forudset, at Komiteen besluttede næsten enstemmigt ikke at opstille nogen ny Kandidat; men lade Demokraterne stemme for Edgerton eller Post som de maatte ønske. Blot tre gamle Bourbon-Demokrater stemte imod; det var Dr. Miller, Jim North og en Redaktør ved Naan Howard. Jim North paastod, at Independentens var ligesaa stemme mod Demokraterne som mod Republikanerne, og derfor vilde han ikke have noget med dem at bestille. Han for sin Del vil arbejde og stemme for Post. Jim Boyd var inde for Edgerton; nok troede han, at han var usikkert for Embedet, men for enhver Pris vilde han se Republikanerne afskanket. Han troede ikke, at „Alian-

separtiet“ havde nogen Fremtid for sig, derfor var det „for luftigt“, men det var hans oprigtige Mening, at det i dette Tilfælde kunde gjøre god Tjeneste for Demokraterne ved at lase Republikanerne.

Republikanernes Platform bevarede en ubrøksfuld Tævhed med Hensyn til Jernbanespørgsmaalet. Den republikanske Platform kunde have irettesat Jernbaneraadet for dens kriminelle Krig og aabne Jorivar af Jernbanernes Særinteresser, men den gjorde det ikke. Den republikanske Platform kunde have fordømt Bogd i de skarpeste Udtryk for hans Beto af Newberry-Loven, men det gjorde den ikke heller, hvad der er saa meget mere mærkeligt, som det ellers plejer at være en sand Nydelse for Republikanerne at bruge Grovfilen paa demokratiske Embedsmænd.

Demokraternes Konvention for 11te Aftesdistrikt var en spæblemmed Fremtoning. Den samledes sidste Torsdag i St. Paul, vedtog Sørgere-Resolutioner i Anledning af Broadys Resignation, og skiltes uden at opstille nogen Dommer-Kandidater. Der blev rigtignok gjort et Forsøg paa at nominere, men det mislykkedes. Dommer Platt fra Hall County foreslog to Naane, og der blev gjort Forslag om at gjøre deres Nominat on enstemmig, men ved Afstemningen faldt dette igjennem. Det blev da foreslaaet, at man skulde skride til Nominat onerne ved hemmelig Afstemning. Ogsaa dette blev forkastet; men saa sprang en Delegation op og foreslog, at Mødet hævodes, og det gik igjennem med en god Vilje. Konventionen fik da en brat Ende inden den fik begyndt, og de gode Delegerater stod og gloede paa hveerandre i stum Forbauselse. Det er klart, at Demokraterne er fuldstændigt gaaet i Staver siden deres Statsidret i sidste Høvedet. Sandsynligvis vil Demokraterne i denne Ende af Distriktet støtte Thompson og Harrison.

Fra den nationale Hovedstad.

Roesukkerindustrien. Finansministeren forbereder sig paa ifølge McKinley-Lovens Bestemmelse at ubetale en betydelig Sum Penge i Præmier til Sukkeavlerner i Syden og Vesten. En klækelig Anbel heraf gaa i Kommen paa Sukkerroeværkerne. Resultatet af indværende Aars Røedrykning viser klart, at Frembringelsen af Sukker fra Sukkerroen lige saa vel lader sig gjøre her til Lands som i Europa. Meddelelserne baade fra Nebraska og fra Californien viser, at den Mængde Roesukker, som udbindtes der, hveer Spørgsmaalet om Industriens praktiske Værd over enhver Civil. Det er nu en Kjendingsgjærning, at de For. Stater er i Stand til at producere Sukker til eget Forbrug, saafremt Farmerne og Kapitalistene skjenker Sagen den fornødne Opmærksomhed. Som de fleste vigtige Industrigrene kræver den endnu betydelig Anvendelse af Kapital, og et grundigt Kjendskab til Kunststen at producere Røerne saavel som Sukkeret. Sukker tilvirkes saa billigt og i saa store Masser i Ulandet at det siden Tidens Afstøffelse er saa billigt her, at de, som vil optage denne Industri, maa forlæse Driften i alle sine Enkeltdele og det heldigste Valg af Jordbund, Klima og Sæd for at det kan blive ret lønnende. Resultaterne saavidt er meget smigrende for Nebraska. Den Landsdel, som for en Snes Aar siden ansaas for hel værdiløs, viser sig nu i Stand til at producere bedre Sukkerroer og mere Sukker pr. Akre end de bedste Sukkermarker i Tyskland og Frankrig.

Nebraska. — Mike Marit, en bohmsk Farmer ved Tobias, blev forleden skudt og myrdet af den 16aarige Søn af en Nabo, ligeledes bohmsk, da han vilde drive Drengens Kreaturer ud af sin Majsmart.

„Buffalo Bill“ har i Aar: anvendt \$30,000 i Forbebringere paa finkreaturfarm ved North Platte. Bill har tjent sine Penge let i Europa, men har Forstand nok til at anlægge dem i Nebraska.

Demokraterne i Vesther har i Aar indset det daaragtige i at opstille et eget Tildet, men foretrakke at gjøre det fornødtige: støtte de independente Kandidater.

J. W. Edgerton, independent-Kandidat for Højesteretsdommer, og W. A. McKeighan, independent Kongressmand fra 2det Dist., holdt i Torsdags Valgtaler i Columbus. Paa Grund af Regnvejret blev mange afholdt fra at høre paa Talerne, der begge leverede uperlige

Foredrag. De independente i Platte Co. staar godt ved Partiet. Mr. Edgerton staar højt i deres Agtelse. Hans glimrende Coner og skarpe Sans for Ret og Sandhed gjør ham yndet og velsket blandt Folket. Laget Post, den republikanske Kandidat, for i det County, vil Edgerton holde det store independente Votum, som faldt her sidste Efteraar, ubeskåret.

Fra Grand Island Krives i Søndags: En større Tilhøretreds samledes sig i Aftes i Workmens Hall for at lade til Dommer J. W. Edgertons dygtige Foredrag, der skaffede ham flere Venner og Stemmer paa 40 Minuter, end alle de republikanske Stumpatere i Nebraska kan slaa Bunden ud af fra nu af og indtil Valgdagen. Han har vækket Beundring hos alle, som havde Jernbanens af at høre ham, og som overbeviste saavel Republikanerne som Demokrat om, at han er ikke nogen „Ignoramus“. Gamle Republikanere, som aldrig i sit Liv har svigtet, sidde nu paa Pinebenken, og flere end en af dem har uopfordret lovet sin Stemme til Edgerton. — Hon. W. McKeighan fulgte efter med en af sine upperlige Taler, og paaviste hveerledes Landets Magnater har i de sidste 25 Aar lavet Love i Monopolernes og Bondholdersnes Interesse og til Forberedelse for Farmerne. Den independent Beundgelse er vakt i Grand Island for ingenlunde for. Hon. John H. Powers taler her den 19de og den 20de, og den 21de kommer J. H. Dech.

Den demokratiske County-Konvention har endosseret hele det independent County-Tildet og erklæret sig for Edgerton. Dette betyder det republikanske Styres Undergang i Adams Co. — Og saa i Phelps County har den demokratiske Konvention tilstemt Edgerton. Meget betegnende var det, at Konventionen vedtog en Resolusion, hvori Delegeraterne forpligtede sig til at tjære og fjæbre enhver Demokrat, der gjør sig skyldig i at stemme for den republikanske Jernbanekandidat for Højesteretsdommer. Dette lyder viseligt noget radikalt, men kan vel ikke tages bogstaveligt.

Danske første Provinsavis.

Paa Karen Brahes Biblioteket i Dens findes i Folge „Nat.“ 39 Numre af en Avis, som turde være den første Provinsavis i Danmark. Den hed: „Agentlige Provincial Notifikationsliste“. De opbevarede 39 Numre er fra Aaret 1735. Avisen var i Lillekøbenhavn, og hvert Numer indeholder kun fra 45 til 57 Linjer. Foruden nogle Beskjædgjærelse fra Stiftsforordningen er Indholdet det Meddelelse om Ulykkestilfælde, Forbrydelser, adelige og fyrstelige Personers Gjennemrejse og omvædrende Gjølger. Sproget er tyktaagt, stærkt spækket med fremmede Ord, og for saa vidt det er Dansk, er det nærmest den fignle Mundart; man læser saaledes Ordene „Trommeflag“, „taavele“. Vi hveer et Par Silprover: „Deres Excellence Stiftsbefalings Manden Højseraad Christian Sehested lader Højseraadigheden begge Deris Waait. Høve Sehesteds fæstet Celebrere, paa Hans Adelige Residence Raunsholdt, hvortil han haver ladet invitere Høve Adelige Personer og Herfæder.“

Fra Aarhus har mand erholdt et terretning, at sidstleden, da det fæstet blest og uvejr var, blev dend her værdet Chur-Brandenburgsive Hof-Comedianten imellem Aarhus og Aalborg draknet med Røne og 4 Børn.“

Endspjont Bladet ikke har mange Meddelelser, saa maa det dog en Gang komme til at løbe med Vinstangen; thi i et Numer beder Udgiveren, en Johan Christ. Brandt, paa følgende utydelige Maade om Forlæbelse:

„Saa som enhver Meniste har sin forsløvelse, altsaa fattes mig og des mindre om misundere som jeg desover maa erfare, hvilket jeg giver til Jænde, det jeg i mia gode forsat en hveer af Hjertet med ald sandhed vil bekieene saa haerer jeg selv befunden, at ieg i vore de gange er bleven med uforskerbigheer berettet endeel, mig til spot og forog og mine wener til en for nysselse, beder derfor, en hveer vil vende det til det bedste saa som det er ingen Trøstfæler, men mig saa er bleven berettet som ide mere Røse, hvor jeg vend rene sandhed vil indhente hos Høvedetom.“

Denne Avis udkom i Tiden fra 1735 til 1747 og afløstes af „Dend Moralt Land-Væbber, som tillige medbringende nye Tidender fra Tyskn og Langeland“ den havde til Motto: „At Gavne og Forsøve, det er mit Symbolum. Wa och Wat vor min Nøge, jonst loop i nuch herum“ (Menne ogiaa noget for mig, omage, ellers løb jeg ikke omkring). Denne Avis er kun et enkelt Eksemplare opbevaret.